

Pengene med den ærede Formands formentlige Tilladelse oplyse, at Etatsraad Glückstadt paa Henvendelse fra mig har sendt mig følgende Brev:

„I Anledning af Deres Forespørgsel om, hvorvidt Hs. Excellence Hr. Generalløjtnant I. I. Bahnson nogen Sinde maatte have modtaget Laan af de Midler, der tilhøre Nationalsubscriptionen i Anledning af Christiansborgs Brand, skal jeg herved som Comiteens Kasserer meddele Dem, at Comiteen aldrig har ydet Laan hverken til Hr. Bahnson eller til andre, og at Midlerne, efterhaanden som de ere indkomne, ere anlagte i Statsobligationer, Kreditforeringsobligationer og i Obligationer, udstedte af Københavns Havnevæsen, alle noterede paa Københavns Børs, samt i Kr. 30,000 $4\frac{1}{2}$ pCt. fynske Telefon Obligationer, hvilke sidste ere garanterede af samtlige fynske Amts- og Købstadskommuner.

Endvidere er der i sin Tid anbragt Kr. 60,000 i 3 københavnske Sparekasser med Kr. 20,000 i hver. Af disse henstaar endnu Indskudet i Sparekassen for København og Omegn, der med Tillæg af Renter nu andrager ca. Kr. 40,000. — Paa anden Maade har Comiteens Midler ingen Sinde været anbragt.“

Jeg maa altsaa her udtale, at der aldrig nogen Sinde af nogen af de to Komiteers Midler er givet noget som helst Laan af den anførte Art. Der er, saa vidt mig bekendt, eller saa vidt det er bekendt for den daværende Forretningsfører, som endnu lever, eller for Kontorcheferne for vort Forretningsudvalg, heller aldrig nogen Sinde fremkommet Anmodning om noget som helst Laan af den omhandlede Art.

Der gives Rigsdagens Medlemmer i Grundloven den Ret, at vi kunne udtale os overordentlig frit, og udenforstaaende kunne ikke drage os til Ansvar for vore Ord, medmindre Tinget dertil giver sit Samtykke. Dette er en Frihed, vi have, en Ret, vi have, men det er jo paa den anden Side alligevel saa, at naar vi indtage en saa fremskudt Stilling som den at være Medlemmer af den danske Rigsdag, saa paahviler der os en kvalificeret Pligt til at omgaas Næstens gode Navn og Rygte med Omhu, og vi maa i alle Sager vogte os for at trække ansete og hæderlige Mænds Navne ned i Skarnet.

Formanden: Jeg har, efter den Anledning, der har foreligget, ikke villet hindre det ærede Medlem i at give de Oplysninger, han har meddelt om denne Sag,

men da Sagen ligger ganske uden for Spørgsmaalet om Invalidefonden, vil en yderligere Forhandling om den ikke kunne finde Sted ved denne Lejlighed.

Sabroe: Den sidste ærede Taler kom mod Slutningen af sin Tale ind paa nogle Udtalelser, jeg havde ladet falde ved første Behandling af den foreliggende Sag, og det ærede Medlem sluttede meget højtideligt med en aabenbar Trussel imod mig — i hvert Tilfælde forstod jeg det ærede Medlem saaledes. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, da det maaske ikke staar klart i ærede Medlemmers Erindring og maaske heller ikke i det ærede Medlems Erindring, at jeg ved den paagældende Lejlighed spurgte det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), som var Medlem af Centralkomiteen — det ærede Medlem blev i sin Tid sat ind i Centralkomiteen som en personlig Betyggelse for, at man inden for den Komite fremtidig vilde bestræbe sig for at forvalte Midlerne i den Aand, hvori de vare givne — jeg spurgte altsaa det ærede Medlem, hvorvidt det Rygte havde noget paa sig, der vilde vide, at der bestod en Forbindelse mellem det Laan paa 140,000 Kr., der af Centralkomiteen var ydet til Generalløjtnant Bahnson, og et Laan, der skulde være givet Vedkommende af den Komite, der havde med Christiansborg Slots Genopførelse at gøre. Jeg maa her bestemt betone, at der i det Spørgsmaal, jeg fremsatte, ikke i fjerneste Grad ligger nogen fornærmelig Sigtelse imod den paagældende Person. Det er en ganske tilladelig, lovlig og hæderlig Handling at modtage Laan. Det, jeg ønskede, var at faa Klarhed over, hvorvidt de Penge, General Bahnson havde modtaget af Centralkomiteen, vare benyttede til Dækning af det Laan, han havde faaet fra andre Fonds eller fra en Mand, der stod den forhenværende Krigsminister meget nær. Jeg havde saa meget mere Grund til at rette dette Spørgsmaal, som der allerede for Aar tilbage i Bladet „København“ fandtes en Artikel den 28. Oktober 1900, hvori det refereredes, at den ene af Vurderingsmændene for Thaarupgaard, Proprietær Bay, til „København“'s udsendte Medarbejder havde udtalt, at han, saa vidt det var ham bekendt, kunde meddele Korrespondenten, at General Bahnson havde faaet et Laan paa 30,000 Kr. af den Komite, der samlede ind til Christiansborg Slot. Citatet vandrede rundt i Provindsbladene og blev ikke afkræftet, der fremkom ikke det fjerneste i Hen-